

על הכותבים

ד"ר יניב קדמן

יליד ירושלים (1967) בוגר החוג להיסטוריה והחוג למדע המדינה באוניברסיטה העברית ובהמשך קיבל תואר מוסמך עם תזה בהצטיינות מאוניברסיטת תל-אביב. התזה עסקה בדמותה ובהגותה של חנה ארנדט. זו הייתה אחת העבודות הראשונות שעסקו בארנדט בישראל של אז. את העבודה הנחה פרופ' דן דינר, אז ראש המכון להיסטוריה גרמנית (1994-2002). דחף אקדמי-מחקרי הניע אותו להמשיך לדוקטורט בהנחייתה של פרופ' שולמית וולקוב. עבור מחקר זה נסע עם משפחתו הצעירה לברלין, למד גרמנית וחקר במשך שנים את חייו של הפילוסוף היהודי גרמני מוריץ לצארוס (1824-1903) שהתגלגלו בין פוזן, ברלין, לייפציג, ברן, מראן וירושלים. עם השלמת חיבור זה קיבל תואר דוקטור (2012). כל השנים למד גם גרמנית.

עם חזרתו לארץ חזר לעסוק בחינוך, השלים תואר שני (M.Ed) נוסף בחינוך ומנהיגות חינוכית וניהל בית ספר לנוער בסיכון. בעשור האחרון עוסק בהוראת היסטוריה ואזרחות בבית הספר התיכון מקיף יב' – המעיין – ראשון לציון.

יניב נשוי לאנתיאה, מורה לאנגלית שעלתה מדרום אפריקה חודשים מספר לפני שהכירו והוא אב לבן ודן ומתגורר בתל-אביב.

אלון עבודי

יליד הוד השרון, מוסמך החוגים להיסטוריה ופילוסופיה באוניברסיטת תל-אביב. מורה להיסטוריה ואזרחות ומחנך בחטיבה העליונה, בתיכון עירוני א' לאמנויות בתל אביב.

בשנים האחרונות אלון פועל כחוקר עצמאי בסוגיות בתולדות העם היהודי והתנועה הציונית במאה ה-20. הוא מעונין לבסס עדויות מתוך סיפורים אותנטיים: דברים שהאנשים שחיו אז כתבו על עצמם בגוף ראשון- יומנים אישיים, מכתבים לנמענים שונים, זיכרונות, אוטוביוגרפיות וגם ביוגרפיות מאוחרות. לאלון אוסף של ספרים, ותעודות מקור שנאספו ומשמשים משענת למחקר שהוליד את הספר "יהודים מדברים עם הרייך". גילויים חדשים שהתגלו במחקר מאתגרים את הנרטיב המקובל בפרשיות היסטוריות משמעותיות וחשובות. לעתים קרובות ישנה חובה להגיד "נהוג לחשוב ש.... אבל למעשה....."

עבודת החינוך וההוראה בה נפגשו יניב ואלון כקולגות יצרה חברות ארוכת שנים במהלכן לקחו חלק בפרויקטים חינוכיים לנוער בסיכון ובפריפריה. במהלך הנסיעות המשותפות לטבריה ולבית שאן החלו לקדם בצוותא מחקר שתכליתו התבוננות מחודשת על האירועים המכוננים של מלחמת העולם השנייה ושואת יהודי אירופה. שניהם ביקרו בפולין פעמים רבות.

אלון הוא תושב בנימינה, נשוי לאהובה ואב לרעות ויעל.

יניב ואלון השקיעו מאמץ רב להתבונן מחדש בסיפור מלחה"ע השנייה והשואה באמצעות הצגה של מצרף היסטורי ייחודי ופורץ דרך. יחדיו בנו מחדש שיטת עבודה ישנה, כזו שחיפשה את האנשים שביצעו את פעולותיהם בזמנם ותועדו או תיעדו את עצמם. ודאי גם אם כתבו או תיעדו דברים מייד בתום המלחמה או בהמשך חייהם. קיבלנו למחקרנו גם ביוגרפיות איכותיות שנכתבו על מושאי המחקר שלנו אם היו בהן הבחנות מאירות עינים. לא השתמשנו כמעט בעדויות ממקור שני ולא התייחסנו לעמדות שיפוטיות של פרשנים שהוסיפו את דעתם האישית. אנו מאמינים שכך מתקדמים לאמת היסטורית שאולי תחזור כמתודה סיסטמטית לעבודת ההיסטוריון המנסה כשיטה להרבות בעובדות ולמעט בפרשנות, ודאי אם יש לנושא הנחקר משמעויות פוליטיות - היסטוריות או נוכחיות...

הספר מציג לקוראיו שלל דמויות אמת המדברות או כותבות בגוף ראשון ויוצרות דרמה היסטורית המשלבת בין המוכר והפחות מוכר. כך למשל מובאת בספר לראשונה עדות סבו של יניב שנכח כאיש משטרה בעת שריפת בניין הרייכסטאג בברלין בפברואר 1933 ונדרש להעיד על שראה 45 שנה מאוחר יותר.

בפרק האחרון ד"ר קדמן "קושר את השק" ומציע הסתכלות אחרת על תמונת הקשרים האניגמטיים בין יהודים לגרמנים במאה העשרים.

ודאי שהקשר היהודי-גרמני נמשך אחרי סיומו של ספר זה וממשיך להתקיים עד היום. מאורעות 7 באוקטובר שהתרחשו ממש עם ירידת הספר לדפוס מנעו מהכותבים להתייחס לנושא ולהשאיר לקורא את המחשבה כיצד עליו לשפוט ולבחור את מנהיגותו.